

5. neděle postní

Liturgické texty

1. čtení: Jer 31,31-34

Žalm 51,3-4.12-13.14-15

2. čtení: Žid 5,7-9

Evangelium: Jan 12,20-33

Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven.

"Kristus v době, kdy jako člověk žil na zemi, přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který měl moc ho od smrti vysvobodit, a byl vyslyšen pro svou úctu k Bohu. Ačkoli to byl Syn (Boží), naučil se svým utrpením poslušnosti. Když tak dokonil své dílo, stal se příčinou věčné spásy pro všechny, kteří ho poslouchají." (Žid 5,7-9). Tento text dnešního druhého čtení nám nabízí hned několik otázek: Jestliže Kristovy modlitby byly vyslyšeny, tak proč ho Bůh Otec neochránil před smrtí, když měl moc ho od smrti vysvobodit? A co to znamená, že se stal příčinou spásy pro ty, kdo ho poslouchají? Poslušnost je zde zmíněna dvakrát. Zdůrazňuje se poslušnost Kristova a pak také těch, pro které se stal příčinou spásy. Otec vyslyšel svého Syna. Vysvobodil ho ze smrti tím, že Ježíš vstal z mrtvých a také vyslyšel jeho prosby za nás, pro které se Pán obětoval. Všimněme si, že tu nejde o vysvobození od kříže. Skoro bychom mohli říci, že kříž je nutnou podmínkou vyslyšení Ježíšových modliteb. Nejdřív musí přijít smrt a pak teprve zmrtevýchvstání. A Pán Ježíš se poslušně vydává na tuto cestu. No, a ti, kteří chtějí mít účast na Jeho vítězství, se také na tuto cestu musejí vydat poslušně. *"Kdo by si chtěl zachránit svůj život na tomto světě, ten ho ztratí." (Mat 16, 25).* *"Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, den co den na sebe ber svůj kříž a následuj mne." (Mat 16, 24).*

Slyšíme v tom ozvěnu slov, která Bůh řekl Adamovi: *„Z každého stromu zahrady smíš jíst. Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.“ (Gen, 2, 16-17).* Na to poukáže svatý Pavel: *"Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými." (Řím 5, 19).* Neposlušnost Adamova přivedla do světa smrt. Kristus tedy musel "dokázat" svou poslušnost, aby tento osud zvrátil. I když ve vzduchu visela smrt, nemohl couvnout. Naopak, právě smrt na kříži je ten nejvyšší čin poslušnosti Otci. Jako Adam myslel pouze na sebe, tak Kristus nemyslel vůbec na sebe. To je také smysl slov prvního čtení, ve kterém prorok Jeremiáš mluví o nové smlouvě. Tu starou lidé porušili, ale Bůh jim dává novou důvěru. *"Vložím svůj zákon do jejich nitra, napíšu jim ho do srdce." (Jer 31, 33).* Kristovo srdce je dokonalým místem naplnění této nové smlouvy. V něm se Bůh dokonale oslavil. *"Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobod' mě od té hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav své jméno!" Tu se ozval hlas z nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím." (Jan 12, 27-28).*

Musíme v tom pro sebe vidět jasný vzorec. Každý, kdo chce mít účast na Kristově vítězství, na jeho vyslyšené modlitbě k Otci - ten, kdo chce překonat smrt - se nejdřív musí zachovat stejně, jako on. Chceme-li mít účast na Kristově životě, nesmíme se vyhýbat kříži, i kdyby nás měl dovést až k poslušné smrti. Na druhé straně pak čeká zmrtevýchvstání.

P. Karel